



Viu l'Òpera! **FIDELIO**, de L.V. Beethoven

Divendres, 26 de març a les 17.30 h. Auditori Cèntric Espai Cultural

Òpera en 2 actes. Duració 2 h 17'. Cantada en alemany. Enregistrada al 2015 Festival Salzburg

EQUIP CREATIU

Director d'orquestra	Franz Welser-Möst
Director d'escena	Claus Guth
Escenografia i vestuari	Christian Schmidt
Il·luminació	Olaf Freese
Diseny de vídeo	Andi A. Müller
Direcció del cor	Ernst Raffelsberger

EQUIP ARTÍSTIC

Florestan	Jonas Kaufmann
Leonore	Adrianne Pieczonka
Don Fernando	Sebastian Holecek
Don Pizarro	Tomasz Konieczny
Rocco	Hans-Peter König
Marzelline	Olga Bezsmertna
Jaquino	Norbert Ernst
L'ombra de Pizarro	Paul Lorenger
L'ombra de Leonore	Nadia Kichler

elprat.cat/centric



Ajuntament del
Prat de Llobregat

Amb la col·laboració de:



PRESENTACIÓ

Amb Ludwig van Beethoven comença la desaparició del classicisme i el principi del romanticisme. La seva obra, en línies generals, mostra la lluita interior del compositor: la passió, la dinàmica, el contrast... elements que de per si mateix no són nous, però que a les mans de Beethoven es convertiran en pautes per al nou estil musical.

Fidelio correspon a una segona etapa de la seva carrera, a un estil de "transició" on s'observa un canvi de rumb en considerar el classicisme com esgotat, tractant, per a sortir del model, de plasmar en la música una sèrie d'emocions de l'ésser humà. Es tracta d'una de les seves obres més representatives, on va prestar especial interès a retratar i emfatitzar l'heroisme.

FIDELIO

ACTE I

Jaquino i Marcelina estan tot sols. Jaquino li pregunta a Marcelina quan accedirà a casar-se amb ell, però ella li diu que mai es casarà amb ell, canta contenta perquè està enamorada de Fidelio, que és Leonora disfressada. Aquesta circumstància remou la gelosia de Jaquino, i marxa. Marcelina expressa el seu desig de convertir-se en esposa de Fidelio. Rocco i Jaquino entren, buscant a Fidelio.

Entra Fidelio amb unes cadenes comprades a bon preu, la qual cosa confirma a Rocco que vol a Fidelio com a gendre, i malinterpreta la seva modesta contestació com a mostra de la seva atracció oculta per la seva filla.

Rocco li diu a Fidelio que tan aviat com el alcaide se'n vagi a Sevilla, ell i Marcelina podran casar-se. Els diu, no obstant això, que tret que tinguin diners, no seran feliços. Fidelio li diu que vol una mica més almenys tant com diners: saber per què Rocco no li permet ajudar-ho en les masmorres quan sempre torna esgotat i sense alè. Fidelio s'assabenta que hi ha calabossos profunds on a un presoner cada dia se li dona menys aliments. Fidelio vol fer tot el possible per entrar en aquests calabossos.

Marcelina prega al seu pare que mantingui a Fidelio lluny de tan terrible lloc. En lloc d'això Rocco i Fidelio canten sobre la valentia, i aviat Marcelina s'uneix a les seves aclamacions.

Marxen tots excepte Rocco. Entra don Pizarro, al so d'una marxa. Rocco li dona a Pizarro un missatge amb un advertiment que la seva presó rebrà una visita sorpresa a manera d'inspecció ja que acusen a Pizarro de tirà. Pizarro exclama que no pot deixar que el ministre descobreixi al presoner don Florestán, qui es creu que ha mort. Decideix matar d'una vegada per sempre al presoner Florestán. Pizarro ordena que soni una trompeta quan arribi el ministre. Ofereix diners a Rocco perquè mati a Florestán, però es nega a fer-ho, amb el que Pizarro intentarà fer-ho ell mateix. Pizarro ordena a Rocco que cavi la tomba en els soterranis de la presó. Quan la tomba estigui preparada, Rocco haurà de donar l'alarma perquè Pizarro vagi disfressat a les masmorres, i mati a Florestán ell mateix. Fidelio ha vist a Pizarro tramant alguna cosa, però no ha sentit el que ha dit. Queda agitat, però els seus pensaments sobre Florestán el calmen.

Jaquino li demana a Marcelina que es casi amb ell, però ella ho rebutja. Leonora esperant trobar a Florestán, li demana a Rocco que deixi sortir als pobres presoners al jardí i gaudir del bon temps. Marcelina s'uneix al prec, i Rocco està d'acord, a distreure a Pizarro mentre els presoners surten al pati. Els presoners, emocionats davant la seva llibertat, canten gojosament, un dels passatges corals més representatius de l'època; després, recordant que podien ser atrapats, aviat queden quietes.

Rocco torna a entrar i li diu a Fidelio que ha tingut èxit amb Pizarro: aquest permetrà el matrimoni, i Fidelio podrà unir-se a Rocco en les seves rondes per les masmorres. Es preparen per a anar a la cel·la d'un presoner que, diu Rocco, ha de morir i ser enterrat en una hora. Leonora queda tan afectada que Rocco intenta persuadir-la que quedi enrere, però ella insisteix a anar. Conforme es preparen per a sortir, Jaquino i Marcelina entren precipitadament i li diuen a Rocco que arrenqui a córrer: Pizarro ha sabut que els presoners estan lliures i està furios.

Abans que puguin moure's, entra Pizarro i exigeix una explicació. Rocco pretén que estan celebrant el sant del rei, i suggereix tranquil·lament que Pizarro guardi el seu empipament per al presoner en les masmorres inferiors. Pizarro li diu que s'afanyi i cavi la tomba, després anuncia que els presoners siguin tancats una altra vegada. Rocco, Fidelio, Jacquino i Marcelina amb renuència compleixen l'ordre, els presoners tornen tristament a les cel·les

ACTE II

Rocco i Fidelio baixen a les masmorres a cavar la tomba. Florestán està tot sol en la seva cel·la, en el més profund de les masmorres. Canta primer la seva confiança en Déu, després creu veure a la seva dona en forma d'àngel que ve a salvar-ho. S'esvaeix per la feblesa. Rocco i Fidelio cavaràn la seva tomba i ho troben adormit. Conforme caven, Rocco urgeix a Fidelio perquè s'afanyi.

Florestán es desperta i Leonora ho reconeix. Quan Florestán descobreix al final que és a la presó de Pizarro, li demana que envii un missatge a la seva esposa Leonora, però Rocco diu que és impossible. Florestán li prega una gota per a beure, i Rocco li diu a Fidelio que la hi doni. Florestán no reconeix a Leonora però li diu que serà recompensat en el Cel. Fidelio prega a Rocco que li permeti donar-li a Florestán un rosegó de pa, i ell accedeix.

Rocco obeeix les seves ordres i sona l'alarma per a Pizarro, entra i pregunta si tot està preparat. Rocco diu que sí que ho està i li diu a Fidelio que es vagi, però en lloc d'això s'amaga. Pizarro revela la seva identitat a Florestán, qui ho acusa d'assassinat. Pizarro branda una daga amb la intenció de matar al presoner, però Fidelio s'interposa entre ell i Florestán i mostra la seva veritable identitat. Pizarro alça la seva daga per a matar-la però ella l'obliga a desistir a punta de pistola.

Just llavors les trompetes sonen anunciant l'arribada del ministre. Jacquino entra, seguit per soldats, per a anunciar que el ministre espera a la porta. Rocco els diu als soldats que escortin al alcaide Pizarro a dalt. Florestán i Leonora s'abracen cantant la seva victòria al mateix temps que Pizarro declara que es venjarà i Rocco expressa el seu temor pel que s'aveïna.

Els presoners i els ciutadans canten al dia i l'hora de justícia que ja ha arribat. Don Fernando, el ministre, anuncia que la tirania ha acabat. Entra Rocco, amb Leonora i Florestán, i li demana a Don Fernando que els ajudi. Rocco explica com Leonora es va disfressar de Fidelio per a salvar al seu marit. Marcelina queda sorpresa. Rocco descriu la trama d'assassinat de Pizarro, i Pizarro és portat a la presó. Florestán és alliberat de les seves cadenes per Leonora, i la multitud canta lloances a Leonora, la lleial salvadora del seu marit.